

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123203731
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123203731.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., pr. zast.: JUDr. Monika Marjanovič, IČO: 35561734, so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, proti žalovanému: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., IČO: 31341438, so sídlom Vajnorská 98, 831 04 Bratislava – Staré Mesto, pr. zast.: JUDr. Elena Štefančíková, IČO: 42360340, so sídlom Veternicová 1, 841 05 Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1650€ a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu dňa 20.04.2023 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1950 €.

1.1. Žalobca v žalobe uviedol:

„Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 8Csp/46/2019 zo dňa 3.9.2021, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 2CoCsp/22/2022 zo dňa 22.03.2023 súd rozhodol:

I. Žalobu o určenie že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.843385 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 22.7.2014 a Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 862911 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.1.2015 sú neplatné, z a m i e t a.

II. Sú d u r č u j e, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 843385 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.7.2014 a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 862911 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.1.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Konanie v časti zaplatenia bezdôvodného obohatenia vo výške 430,98 €, z a s t a v u j e.

IV. Žalovaný je p o v i n ý vydať žalobcovi sumu 2.712,82 € titulom bezdôvodného obohate-nia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je p o v i n ý uskutočniť prevod osobného motorového vozidla zn. Nová ŠKODA Octavia Combi ELEGANCE, VIN: E., rok výroby 2014, farba čierna metalíza, na žalobcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku .

VI. Žalovaný je p o v i n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 50 %.

Vzhľadom na výsledok základného konania je nepochybné, že žalobca si uplatnil poru-šenie práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej osobitnými predpismi, čím bola naplnená hypotéza právnej normy, uvedená v § 3 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Je zrejmé, že rozsudkom súdu vydaným

v základom konaní sa preukázalo, že žalovaný porušil svoju povinnosť, keď bola určená bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov, následná povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie a uložená povinnosť uskutočniť prevod osobného motorového vozidla na žalobcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené kritériá žalobca požaduje od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 950 EUR, ktorá predstavuje sumu vo výške 50% v ktorej sa žalovaný snažil bezdôvodne obohatiť teda suma 1 350 €, a za každý v základnom konaní určený petít po 300 eur (2x 300 eur = 600 eur).

Táto suma plní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia (keďže morálnym zadosťučinením bol aj rozsudok okresného súdu) a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu, dostatočne sankčný charakter voči žalovanému v zmysle indivi-duálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň bude zadosťučinením - satisfakciou pre žalobcu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobil, ale naopak nepochybne v svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii sa domáhal svojho nároku. Máme zato, že

a) intenzita zásahu do práv spotrebiteľa (určenie spotrebiteľských úverov za bezúročné a bez poplatkov);

b) výšky nedôvodne požadovanej sumy žalovaným vo výške vyše 2 712,82 EUR

c) dĺžku trvania závadného stavu (od podania žaloby 20.02.2019 až do právoplatného rozhodnutia 22.3.2023, 4 roky) objektívnej spôsobilosti vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobcu a tak-tiež, že žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomickejšiemu subjektu.

Ak by sa žalobca nebránil podaním žaloby na súde, uhradil by žalovanému celkovo sumu 23 795,28 €, namiesto sumy 18.284,11 €.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco:

„V súlade s vyššie uvedenou výzvou konajúceho súdu predkladá Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom so žalobou nesúhlasí, namieta a popiera v celom rozsahu všetky tvrdenia Žalobcu a uvádza na svoju obranu nasledovné rozhodujúce skutočnosti. Súd prvej inštancie a rovnako súd odvolací sa zhodli na tom, že: „... žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru po odpočítaní spracovateľského poplatku, t.j. 18 284,11 € a keďže doposiaľ mu zaplatil 20 996,93 €, čo nebolo medzi stranami sporné, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 2 712,82 €“. Žalovaný poukazuje na skutočnosť nedôvodne opomínanú v Základnom konaní, keď súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd vo svojom rozhodovaní pochybili a v prospech Žalobcu a ním realizovanej úhrady poskytnutého úveru bez akéhokoľvek zdôvodnenia započítali aj úhradu poistného. Dôvodnosť predmetného započítania a prijatý záver však nevyplýva zo žiadnej z predložených listín a nevyplýva ani z vykonaného dokazovania. Žalovaný vo svojich vyjadreniach jasne a zrozumiteľne uvádzal a preukazoval, že súčasťou Žalobcom uhradenej sumy je aj poistenie samotného vozidla, ktoré si Žalobca individuálne dohodol s tretím subjektom a mal záujem ho uhrádzať spolu s poskytnutým úverom, pričom uvedené v súdnom konaní nebolo sporné. Žalobca tak spolu s poskytnutým úverom uhrádzal aj poistenie vozidla, t.j. súčasťou každej jednotlivéj mesačnej splátky, ktorú bol Žalobca povinný na účet Žalovaného uhrádzať, bolo aj poistenie Motorového vozidla vo výške 101,10 € mesačne, pričom táto skutočnosť nebola počas celého Základného konania medzi stranami sporná.

Toto poistenie Motorového vozidla však v súlade s platnou legislatívou netvorí súčasť spotrebiteľského úveru, ktorý bol Žalobca povinný Žalovanému v postavení veriteľa v zmysle uzavretých zmlúv vrátiť. Tvrdenia Žalobcu uvádzané v žalobe o tom, že „nebyť podanej žaloby žalobcom v základnom konaní, hrozila by mu ujma totožná s čiastkou uplatneného nároku v tomto prebiehajúcom súdnom konaní (2 712,82 €)“, je nepravdivé.

V spojitosti s vyššie uvádzanými tvrdeniami je zrejmé, že dohodnutý záväzok by nebol zo strany Žalobcu splnený ani v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutej finančnej služby, keďže rozdiel medzi Žalobcom uhradenou sumou a sumou uhradeného poistenia Motorového vozidla nedosahuje výšku poskytnutého úveru.

Z rovnakého dôvodu tak ani neexistoval právny dôvod pre uloženie povinnosti Žalovanému previesť (bezodplatne) vlastnícke právo k Motorovému vozidlu na Žalobcu.

Keďže sa tak v Základnom konaní právoplatne stalo, akákoľvek ďalšia sankcia voči Žalovanému presahuje zákonom predpokladanú primeranosť finančného zadosťučinenia. Dôvod pre priznanie uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,00 € tak podľa názoru Žalovaného v ďalšom neexistuje. Žalovaný je v tejto súvislosti presvedčený o tom, že Žalobcovi reálne nevznikla z dôvodu na strane Žalovaného žiadna ujma, zo strany Žalobcu nebol preukázaný žiaden zásah do osobnej či majetkovej sféry Žalobcu, na podporu odôvodnenia výšky uplatňovaného primeraného zadosťučinenia nepredložil Žalobca žiadne dôkazy, ani žiadne neoznačil, na podklade čoho sa javí nárok vo výške uplatňovanej v tomto konaní ako neodôvodnený.“

3. Súd na pojednávaní pričom z listín tvoriacich súdny spis zistil nasledujúce:

3.1. Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 8Csp/46/2019 zo dňa 03.09.2021 takto rozhodol:

I. Žalobu o určenie že Zmluva o spotrebiteľskom úvere F.XXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 22.7.2014 a Zmluva o spotrebiteľskom úvere F. XXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.1.2015 sú neplatné, z a m i e t a.

II. Súd u r č i j e, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.7.2014 a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere F. XXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.1.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Konanie v časti zaplataenia bezdôvodného obohatenia vo výške 430,98 €, z a s t a v u j e.

IV. Žalovaný je p o v i n ý vydať žalobcovi sumu 2.712,82 € titulom bezdôvodného obohatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je p o v i n ý uskutočniť prevod osobného motorového vozidla zn. Nová ŠKODA Octavia Combi ELEGANCE, VIN: E., rok výroby 2014, farba čierna metalíza, na žalobcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku .

VI. Žalovaný je p o v i n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 50 %.

3.2. KS v Prešove rozsudkom sp. zn. 2CoCsp/22/2022 zo dňa 22.03.2023 rozsudok okresného súdu potvrdil.

4. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 - Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 – Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

4.1. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

4.2. V prejednávanej príhode zo strany žalobcu došlo k iniciovaniu súdneho konania z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia a splnenia povinnosti prevodu motorového vozidla, v ktorom bol úspešný. Úspešne teda uplatnil porušenie jeho práva garantovaného ako zákonom o ochrane spotrebiteľa, tak aj Občianskym zákonníkom.

4.3. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že súčasné znenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na obvyklú argumentáciu žalovaných dodávateľov, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadosťučinenie dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom závadnom spotrebiteľskom vzťahu. Primerané zadosťučinenie podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. nemá napriek svojmu názvu nič spoločné s obdobným inštitútom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto nie je potrebné skúmať, či a ako bolo zasiahnuté do osobnostnej sféry spotrebiteľa.

4.4. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba pri určovaní jeho výšky vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú a primerane aj funkciu

preventívno - sankčnú (pričom však táto funkcia sama o sebe nespôsobuje zvýšenie sumy priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia) tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať predovšetkým ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

Podľa NS SR sp. zn. 6 Cdo/127/2017 - Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

5. Pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia, tak súd má za to, že finančné zadosťučinenie musí byť priznané ako primerané. V prejednávanej veci patrí finančné zadosťučinenie za porušenie ustanovení občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

5.1. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia tak súd prihliadal na výšku žalovaným získaného bezdôvodného obohatenia vo výške cca 2712 € ako aj na nesplnenie povinnosti prevodu vlastníctva značnej hodnoty – osobného motorového vozidla. Žalobcom požadované zadosťučinenie v sume 1350 € za bezdôvodné obohatenie a 300 € za nesplnenie povinnosti prevodu tak súd považuje za primerané. Súd nepriznal primerané finančné zadosťučinenie za vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, keďže išlo o otázku predbežnú k otázke bezdôvodného obohatenia a preto výroky č. II. a IV. rozsudku OS Prešov sp. zn. 8Csp/46/2019 posudzoval ako celok.

5.2. Pokiaľ ide o obranu žalovaného spochybňujúcu správnosť rozsudku OS PO sp. zn. 8Csp/46/2019 v spojení s potvrdzujúcim krajským rozsudkom, na túto súd prihliadať nemohol z dôvodu ich záväznosti, čo znamená, že v prejednávanej veci okresný súd nie je súdnou inštanciou, ktorá by správnosť uvedených rozsudkov mohol preskúmať, čo len ako predbežnú otázku.

6. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6.1. Žalobca v konaní plne úspešný (výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto plný úspech je daný úspechom v základe nároku) má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.